

5. Kļūda tiesību piemērošanā tādēļ, ka pārsūdzētajā spriedumā, gan pareizi vērtējot, ka Komisija nav ievērojusi FP7 vispārīgo noteikumu II.22 punkta 5) apakšpunktā paredzēto divu mēnešu termiņu (pārsūdzētā sprieduma 99. punkts), “diemžēl” pārsniedzot “lielā mērā divu mēnešu termiņu” (pārsūdzētā sprieduma 116. pants), tomēr netika apmierināta prasība atzīt, ka galīgais revīzijas ziņojums 11-INFS-025 un revīzijas ziņojums 11-BA119-016 līgumiski pilnībā nav spēkā, ir nelikumīgi un tiem nav seku.
6. Kļūda tiesību piemērošanā tādēļ, ka pārsūdzētajā spriedumā esot sagrozīts to pierādījumu vērtējums, kas vērsti uz to, lai konstatētu, ka Komisija apstiprinājusi *Rose Vision* projektos sISI, 4NEM un SFERA veiktos maksājumus.
7. Kļūda tiesību piemērošanā tādēļ, ka pārsūdzētajā spriedumā – pēc tam, kad tika atzīts, ka Komisija ir pārkāpusi savu konfidencialitātes pienākumu, kurš paredzēts FP 7 vispārīgo noteikumu II.22 punkta 1) apakšpunktā, jo paziņojusi trešajām personām informāciju par revīziju 11-INFS-025 (pārsūdzētā sprieduma 158. punkts), – nepamatoti esot noraidīts – tā 159. un 160. punktā – prasītājas prasījums atzīt, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu ievērot konfidencialitāti par revīzijām 11-INFS-025 un 11-BA119-016 (*Rose Vision* 2016. gada 12. septembra rakstveida apsvērumi lietā T-45/13 RENV).
8. Apelācijas pamats, kas attiecas uz FP7 vispārīgo noteikumu līguma nosacījumu un līgumiskās tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu tādēļ, ka 2011. gada finanšu pamatnostādņēs iekļautās jaunās prasības tikušas piemērotas *Rose Vision* attiecībā uz revīzijām 11-INFS-025 un 11-BA119-016, lai gan revīzija 11-INFS-025 tika attiecināta uz laikposmiem no 2009. gada 1. novembra līdz 2010. gada 31. oktobrim (attiecībā uz projektu *FutureNEM*) un no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim (attiecībā uz projektiem *FIRST* un *sISI*).
9. Apelācijas pamats par to, ka esot sagrozīts pierādījumu vērtējums, konkrēti, attiecībā uz *Rose Vision* 2012. gada 30. augusta dokumentu, kurš esot pilnībā ticis ignorēts pārsūdzētajā spriedumā.
10. Apelācijas pamats par to, ka pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini noliegts, ka ārpuslīgumiskās atbildības rezultātā būtu jāizmaksā atlīdzība.
11. Apelācijas pamats par to, ka neesot sniegts pamatojums prasības pieteikuma lietā T-587/15 XII daļā norādītajiem prasījumiem, kuru 112.–117. punktā tika lūgts izmaksāt atlīdzību ārpuslīgumiskās atbildības ietvaros, kas vispār neesot ticis izvērtēts pārsūdzētajā spriedumā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. jūnijā iesniedza *Court of Appeal* (Īrija) – *Hampshire County Council*/C.E., N.E.

(Lieta C-375/18)

(2018/C 268/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hampshire County*

Atbildētāji: C.E., N.E.

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003⁽¹⁾ noteikumiem ir saderīgs tas, ka vienas dalībvalsts tiesas izdod pret citas dalībvalsts publisku iestādi *in personam* vērstu rīkojumu par pagaidu noregulējumu (aizsardzības pasākumiem), kas liedz šai iestādei organizēt bērnu adopciju šīs citas dalībvalsts tiesās, ja *in personam* rīkojuma izdošana izriet no vajadzības aizsargāt pušu tiesības izpildes procedūrā saskaņā ar šīs 2003. gada regulas III nodaļu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2018. gada 13. jūnijā – Eiropas Komisija/Horvātijas Republika

(Lieta C-391/18)

(2018/C 268/37)

Tiesvedības valoda – horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Mataija un M. Patakia)

Atbildētāja: Horvātijas Republika

Prasītājas prasījumi

- Atzīt, ka, nepaziņodama Komisijai savu valsts lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas programmu, Horvātijas Republika nav izpildījusi Padomes Direktīvā 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai (OV L 199, 2.8.2011., 48. lpp.), 15. panta 4. punktā, kopsakarā ar 13. panta 1. punktu, paredzētos pienākumus.
- Piespriest Horvātijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2011/70/Euratom 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis paziņo Komisijai savas valsts lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas programmas un visas turpmāk tajās veiktās būtiskās izmaiņas, bet minētās direktīvas 15. panta 4. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis pirmo reizi iespējami drīz, bet ne vēlāk kā 2015. gada 23. augustā informē Komisiju par valsts programmas saturu.

Horvātijas Republika joprojām neesot pieņēmusi valsts programmu, uz kuru attiektos minētās tiesību normas, un katrā ziņā joprojām to neesot paziņojusi Komisijai. Līdz ar to Horvātijas Republika neesot izpildījusi Direktīvas 2011/70/Euratom 15. panta 4. punktā, kopsakarā ar 13. panta 1. punktu, paredzētos pienākumus.
